

Ο ΖΕΥΣ ΤΩΝ ΚΙΝΕΖΩΝ.

Πόσον άτοποι και πόσον αηδεῖς συχνάκις εἶναι αἱ ἰδέαι καὶ πράξεις τῶν εἰδωλολατρῶν! Ἰδοὺ ἔχετε ἐν δεῖγμα τούτου ἐνώπιόν σας, μικροὶ μὲ ἀναγνώσται. Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ ἓνα τῶν θεῶν τῶν Κινέζων, ὅστις ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸν Δία τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ἢ τὸν θεὸν τῆς βροντῆς.

Ἰδοὺ ὁ περὶ τούτου μῦθος τῶν Κινέζων. Τὸ ῥάμφος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπολήγει ὁ πῶγων, παριστᾷ τὴν διαβρωτικὴν δύναμιν τοῦ κεραυνοῦ. Αἱ πτέρυγες εἶναι ἔμβλημα τῆς θαυμασίας ταχύτητος. Διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς κρατεῖ κεραυνόν. Διὰ τῆς ἄλλης ῥάβδον, δι' ἣς κτυπᾷ τὰ ἐνώπιόν του τύμπανα καὶ παράγει τὴν βροντὴν!

Πόσον ὠραία καὶ ἀκριβὴς ἡ περιγραφή τῆς τυφλότητος τῶν εἰδωλολατρῶν, τὴν ὁποίαν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς δίδει εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς!

Ο ΣΟΦΟΣ ΜΥΡΜΗΞ.

Κυρίως τις παρατήρησέ ποτε μύρμηκα σύρνοντα κατὰ τι, τὸ ὁποῖον συγχρινόμενον πρὸς τὸ σῶμά τε ἐφαίνεται δι' ἣτο δοκός· ἀλλ' ὅμως ἐν ὅσῳ ὁ τόπος ἦτον ἐπίπεδος ὁ μύρμηξ δὲν ἐδυσκολεύετο πολὺ εἰς τὸ ἔργον· ἀφοῦ δ' ἐφθασεν εἰς ἀνωφερές τι μέρος, αἱ δυνάμεις του ἐξηγητλήθησαν καὶ ἠναγκάσθη νὰ σταματήσῃ· τοῦτο ὅμως δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ, διότι ἄλλοι μύρμηκες ἰδόντες τὴν ἀπορίαν του ἔτρεξαν πρὸς βοήθειαν

του, καὶ σπρώχνοντες αὐτὸ ἐκ τῶν ὀπισθεν κατῳρῶσαν νὰ τὸ ἀναβιβάσουν· ἀφοῦ δὲ τὸ ἔφεραν εἰς ἐπίπεδον μέρος, τὸν ἄφησαν νὰ τὸ σύρῃ μόνος!

Οὕτω δὲ ἐξηκολούθει τὴν ὁδοπορίαν του ἕως οὗ ἐφθασεν εἰς ἐν μέρος, ὅπου ἦσαν δύο πέτραι, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἔπρεπε νὰ διέλθῃ· τὸ ὁποῖον ἔσυραν ξυλάριον ἦτο μακρὸν καὶ εἶχε τὴν μίαν πλευρὰν πλατυτέραν τῆς ἄλλης· τὸ διάστημα μεταξὺ τῶν δύο ἐκείνων πετρῶν ἦτο στενωτέρον τῆς πλατυτέρας πλευρᾶς τοῦ ξυλαρίου, ὥστε ὁ δυστυχὴς μύρμηξ μὲ ὄλους τοὺς ὁποίους κατέβαλεν ἀγῶνας δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸ περάσῃ δι' αὐτῶν· τέλος κατέφυγεν εἰς ὅ,τι καὶ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος θὰ κατέφευγεν εἰς ὁμοίαν περιστάσιν· ἦλθε δηλαδὴ πρὸς τὰ ὀπισθεν καὶ ἔστρεψε τὸ ξυλάριον οὕτως ὥστε νὰ ἔλθῃ ἡ στενωτέρα του πλευρὰ πρὸς τὰ κάτω καὶ τοιουτοτρόπως ἠδυνήθη νὰ τὸ σύρῃ διὰ μέσου αὐτῶν.

Ὁκνηρὲ, θεώρησον τὸν μύρμηκα καὶ γενοῦ φιλόπονος — Θεώρησον τὸν μύρμηκα καὶ γενοῦ σοφός.

— Ἐὰν θέλωμεν νὰ ἔχωμεν εἰρήνην μὲ τὸν ἑαυτὸν μας, πρέπει πρῶτον νὰ φιλιωθῶμεν μὲ τὸν Θεόν· διότι ὁ ἀσεβὴς δὲν ἔχει εἰρήνην.

— Ὅστις ἐμπιστεύεται εἰς τὰ πλοῦτη του θέλει πέσει, ἀλλ' ὁ δίκαιος θέλει εὐημερεῖ.

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΙΤΗΣΩΜΕΝ ΤΑ ΣΦΑΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑΣ ΚΑΚΑΣ ΕΞΕΙΣ ΜΑΣ.

Νέος τις εἶχεν ὠραῖον καὶ μεγάλον σκύλον τῆς Νέας γῆς, τὸν ὁποῖον διέταξε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν κήπον καὶ νὰ τοῦ φέρῃ τὸ καλάθιον, τὸ ὁποῖον περιεῖχε διάφορα ἐργαλεῖα. Ὁ εὐπειθὴς κύων ἐννόησε τὴν διαταγὴν καὶ ἔτρεξε δρομαίως ἵνα τὴν ἐκτελέσῃ· ἐλθὼν δὲ εἰς τὸ μέρος ὅπου ἔκειτο τὸ καλάθιον, τὸ ἔλαβεν εἰς τὸ στόμα του, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸ σηκώσῃ — ἦτο πολὺ βαρὺ δι' αὐτόν.

Εἰς τοιαύτην περίστασιν οἱ πλείστοι τῶν μικρῶν μου ἀναγνωστῶν θὰ ἐφώναζον τὸν πατέρα των ἢ τὴν μητέρα των, καὶ θὰ τοὺς ἔλεγον, ὅτι τὸ καλάθι ἦτο πολὺ βαρὺ καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ τὸ σηκώσουν καὶ τὸ μεταφέρουν. Ἀλλ' ὁ εὐγενὴς ἐκείνος κύων, ἂν καὶ ἦτο ζῶν, δὲν ἠθέλησε νὰ βάλῃ εἰς ταραχὴν τὸν κύριόν του, καὶ λοιπὸν ἐπῆρεν ἀνὰ ἐν τὰ ἐργαλεῖα καὶ τὰ μετέφερεν εἰς αὐτόν!

Ἀνὰ ἐν! Τοῦτο πρέπει νὰ κάμνωμεν ὅλοι ἡμεῖς μὲ τὰ σφάλματα καὶ τὰς κακὰς ἕξεις μας. Ὅχι ὅλα διὰ μιᾶς, ἀλλ' ἀπὸ ἐν, ἐν· ἀφοῦ δὲ κατορθώσωμεν νὰ διορθώσωμεν τὸ ἐν, τότε πρέπει νὰ ἀρχίζωμεν τὸ ἄλλο. Ὁ καλλίτερος δὲ τρόπος πρὸς ἐπιτυχίαν εἶναι